

Warszawa, dnia 12.04. 2022 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZIL.420.2.2020.KCz.39

Stary znak sprawy: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.1.2020.KCz

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu odwołań [REDAKTOWANE] z dnia 29 października 2019 r. oraz [REDAKTOWANE] z dnia 29 października 2019 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 27 września 2019 r., znak: WOOŚ-II.420.93.2019.MP.16, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: *Wykonanie skrzyżowań dwupoziomowych w Zielonce, Tłuszczu, Mokrej Wsi w ramach projektu „Prace na linii E-75 na odcinku Sadowne – Czyżew wraz z robotami pozostałymi na odcinku Warszawa Rembertów – Sadowne”. Część 2 Budowa skrzyżowania dwupoziomowego w Tłuszczu,*

utrzymuję ww. decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, dalej RDOŚ w Warszawie, stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko z jednoczesnym określeniem środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.: *Wykonanie skrzyżowań dwupoziomowych w Zielonce, Tłuszczu, Mokrej Wsi w ramach projektu „Prace na linii E-75 na odcinku Sadowne – Czyżew wraz z robotami pozostałymi na odcinku Warszawa Rembertów – Sadowne”. Część 2 Budowa skrzyżowania dwupoziomowego w Tłuszczu.*

W dniu 29 października 2019 r. odwołanie od powyższej decyzji wnieśli [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE]

Odwołania zostały złożone przez strony postępowania w terminie ustawowym.

[REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] w odwołaniu podnieśli następujące kwestie:

1. naruszenie przez RDOŚ w Warszawie konstytucyjnego prawa własności oraz pozbawienie strony prawa do obrony;
2. naruszenie przez projektowaną inwestycję ładu i porządku przestrzennego oraz uniemożliwienie rozbudowy hotelu prowadzonego przez stronę skarżącą. Ponadto odwołujący się twierdzą, że hotel nie będzie miał dostępu do nowoprojektowanej drogi wojewódzkiej 634;
3. naruszenie przez organ I instancji swobody prowadzenia działalności gospodarczej i bezpieczeństwa przeciwpożarowego, utraty wizerunku oraz korzyści majątkowych;

4. uniemożliwienie przez RDOŚ w Warszawie udziału stronie w przedmiotowym postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
5. rozstrzygnięcie organu I instancji zostało wydane bez wzięcia pod uwagę dobra wyższej wartości oraz bez zbadania istniejących obecnie okoliczności, tj. działającego hotelu należącego do strony skarżącej.

██████████ oraz ██████████ wniosli o uchylenie decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 27 września 2019 r.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji.

Niniejsze przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane w skarżonej decyzji zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (tj. *drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznej i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5 i 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*). Rozporządzenie to utraciło moc na etapie postępowania międzyinstancyjnego (tj. w dniu 11 października 2019 r.) ale z uwagi na § 4 zastępującego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839) wciąż znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś, realizacja planowanego przedsięwzięcia wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do wydania której organem właściwym, w myśl art. 75 ust. 6 ww. ustawy (m.in. z uwagi na zaliczaną do terenów zamkniętych działkę nr 2250/75, obręb 0001 Tłuszcz), jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, w przedmiotowej sprawie RDOŚ w Warszawie. Zatem jak wynika z art. 127 § 2 Kpa oraz art. 127 ust. 3 ustawy ooś, organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od decyzji z dnia 27 września 2019 r. jest GDOŚ.

W trakcie postępowania odwoławczego, przed wydaniem decyzji rozstrzygającej w sprawie, GDOŚ, mając na względzie obowiązki wynikające z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 Kpa), zawiadomieniami z dnia 2 marca 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.2.2020.KCz.36, oraz DOOŚ-WDŚZIL.420.2.2020.KCz.38, poinformował strony o możliwości zapoznania z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści. Żadna ze stron postępowania nie skorzystała ze swoich uprawnień procesowych.

Organ odwoławczy szczegółowo rozpatrzył i ustosunkował się również do zarzutów stron, co znajduje odzwierciedlenie w poniższej części niniejszej decyzji.

Ad. 1, 3, 5

W odwołaniu skarżący wskazali, że RDOŚ w Warszawie naruszył *konstytucyjne prawo własności czym pozbawił strony prawa do obrony, swobodę prowadzenia działalności gospodarczej, bezpieczeństwo przeciwpożarowe, utratę wizerunku oraz korzyści majątkowych*. Strona odwołująca twierdzi również, że rozstrzygnięcie organu I instancji zostało *wydane bez wzięcia pod uwagę dobra wyższej wartości oraz bez zbadania istniejących obecnie okoliczności tj. działającego hotelu należącego do strony skarżącej*.

Odnosząc się do powyższych uwag należy w pierwszej kolejności wskazać, że w trakcie postępowania związanego z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ nie ocenia kwestii związanych z konstytucyjnym prawem własności, swobodą prowadzenia działalności gospodarczej, bezpieczeństwem przeciwpożarowym, utratą wizerunku, korzyściami majątkowymi oraz prowadzeniem działalności hotelarskiej. Rolą organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań i uwarunkowań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla inwestycji sprecyzowanej we wniosku, o której zakresie decyduje wnioskodawca. Poddaje on własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku dokumentacja, opierając się na wynikach karty informacyjnej przedsięwzięcia opracowanej dla inwestycji o określonych parametrach technicznych. Ocena kwestii związanych z konstytucyjnym prawem własności, swobodą prowadzenia działalności gospodarczej, bezpieczeństwem przeciwpożarowym, utratą wizerunku, korzyściami majątkowymi oraz prowadzeniem działalności hotelarskiej itd. nie leży w kompetencji organów środowiskowych. Podkreślić należy także, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową, lecz związaną, a co za tym idzie organ ją wydający pozbawiony luzu decyzyjnego nie wyważa interesu inwestora związanego z realizacją inwestycji z interesem społecznym w postaci ochrony środowiska czy też interesami, nawet słusznymi, pozostałych stron postępowania.

W związku z powyższym zarzut ten jest bezzasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 2

W złożonym odwołaniu strony skarżące wskazały, że projektowana inwestycja narusza ład i porządek przestrzenny oraz uniemożliwia rozbudowę hotelu przez nich prowadzonego. Ponadto odwołujący się twierdzą, że hotel nie będzie miał dostępu do nowoprojektowanej drogi wojewódzkiej 634.

Odpowiadając na powyższe należy zauważyć, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie warunków korzystania z zasobów środowiskowych, tzn. ma określić warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji oraz wskazać wymagania w zakresie ochrony środowiska, konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym.

Kwestie dotyczące rozwiązań projektowych i technicznych są uwarunkowane przepisami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124), dalej rozporządzenie. Zagadnienie to nie leży w gestii organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, który w toku postępowania jest związany zakresem wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Co do kwestii naruszenia przez projektowaną inwestycję ładu i porządku przestrzennego, organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś, *właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej (...)*. Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie wiaduktu drogowego nad torami linii kolejowej nr 6, nr 10 oraz nr 513 w ciągu drogi wojewódzkiej nr 634, będącej drogą klasy G, należącej według podziału wprowadzonego przez rozporządzenie do jednej z klas dróg publicznych. Należy zatem wskazać, że w przedmiotowej sprawie nie ma konieczności badania i istnienia zgodności lokalizacji planowanej drogi z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Należy również zauważyć, że z akt sprawy nie wynika, żeby działki należące do skarżących nie miały dostępu do drogi publicznej. W dokumentacji wskazano, że w projekcie zaplanowano drogi serwisowe (dojazdowe) w miejscach, gdzie są one niezbędne do obsługi działek, które podlegać będą podziałowi, tzn. w miejscach, gdzie po podziale części nieruchomości pozostające przy dotychczasowym właścicielu utraciłyby dostęp do drogi publicznej. Zaproponowane rozwiązania nie ograniczają dostępu do drogi publicznej żadnej nieruchomości podlegającej lub niepodlegającej podziałowi.

Nawiązując do uniemożliwienia rozbudowy hotelu należącego do strony skarżącej wskutek realizacji przedmiotowej inwestycji, należy wskazać, iż kwestia ta wykracza poza kompetencje organu odwoławczego. Powyższe zagadnienie znajduje się poza sferą kompetencji organów ochrony środowiska i nie może stanowić przedmiotu badania w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja ta nie rodzi bowiem praw do terenu, a zrealizować ją będzie mógł jedynie podmiot, który prawo takie uzyska).

Wobec powyższego, ww. zarzuty dotyczą kwestii wykraczających poza zakres przedmiotowy niniejszej sprawy oraz określonych w przepisach ustawy ooś kompetencji organu w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, a tym samym nie zasługują na uwzględnienie.

Ad. 4

Odpowiadając na zarzut dotyczący uniemożliwienia przez RDOŚ w Warszawie udziału stronie w przedmiotowym postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

W pierwszej kolejności należy wskazać różnice między zawiadaniem stron a udziałem społeczeństwa w postępowaniu związanym z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu obejmuje fazę wszczęcia postępowania, fazę postępowania wyjaśniającego, oraz fazę między zakończeniem postępowania wyjaśniającego a wydaniem decyzji. Strony postępowania mają więc możliwość zapoznawania się z aktami sprawy oraz składania uwag i wniosków w każdym stadium postępowania.

Natomiast zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy ooś, jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, zastosowanie znajduje art. 49 Kpa. Na podstawie tego przepisu strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. W tych

przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia. W przedmiotowym postępowaniu liczba stron przekraczała 20, w związku z powyższym były one zawiadamiane o wszelkich czynnościach organu I instancji w trybie omówionego powyżej art. 49 Kpa.

Z akt sprawy wynika, że strony postępowania na terenie Miasta Tłuszcz były informowane o:

- wszczęciu postępowania - obwieszczeniem RDOŚ w Warszawie z dnia 19 marca 2019 r. (w Urzędzie Miejskim w Tłuszczu wywieszonym od 22 marca 2019 r. do 8 kwietnia 2019 r.),
- wystąpieniu do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wołominie i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie o wydanie opinii o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko - obwieszczeniem z dnia 19 marca 2019 r. (w Urzędzie Miejskim w Tłuszczu wywieszonym od 22 marca 2019 r. do 8 kwietnia 2019 r.),
- ponownym wystąpieniu po uzupełnieniu karty informacyjnej przedsięwzięcia do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wołominie i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie o wydanie opinii o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko - obwieszczeniem z dnia 29 kwietnia 2019 r. (w Urzędzie Miejskim w Tłuszczu wywieszonym od 13 maja 2019 r. do 28 maja 2019 r.),
- wydaniu postanowienia o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko - obwieszczeniem z dnia 4 czerwca 2019 r. (w Urzędzie Miejskim w Tłuszczu wywieszonym od 6 czerwca 2019 r. do 21 czerwca 2019 r.),
- możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści przed wydaniem decyzji - obwieszczeniem z dnia 8 sierpnia 2019 r. (w Urzędzie Miejskim w Tłuszczu wywieszonym od 26 sierpnia 2019 r. do 9 września 2019 r.),
- wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - obwieszczeniem z dnia 27 września 2019 r. (w Urzędzie Miejskim w Tłuszczu wywieszonym od 8 października 2019 r. do 23 października 2019 r.),
- wydaniu postanowienia o nadaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności - obwieszczeniem z dnia 11 października 2019 r. (w Urzędzie Miejskim w Tłuszczu wywieszonym od 16 października 2019 r. do 31 października 2019 r.).

Doręczenie ww. obwieszczeń stronom postępowania organ I instancji zapewnił w drodze zawiadomienia (w trybie art. 49 Kpa) w urzędzie miasta, na terenie którego realizowana będzie planowana inwestycja, z prośbą o ich obwieszczenie również w sposób zwyczajowo przyjęty. Obwieszczenia były również wywieszone na tablicy ogłoszeń w RDOŚ w Warszawie oraz udostępnione na stronie Biuletynu Informacji Publicznej tego urzędu.

Wyjaśnienia przy tym wymaga fakt, że udział społeczeństwa zagwarantowany jest tylko w postępowaniu, w którym dokonywana jest ocena oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy ooś. W niniejszej sprawie RDOŚ w Warszawie postanowieniem z dnia 4 czerwca 2019 r., znak: WOOS-II.420.93.2019.MP.10, odstąpił od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanej przebudowy drogi. Oznacza to, że organ pierwszej instancji nie miał obowiązku zapewnienia udziału społeczeństwa w niniejszym postępowaniu.

Należy zatem uznać, że strony postępowania miały możliwość uczestnictwa w procedurze wydawania zaskarżonej decyzji oraz zapoznania się z treścią wniosku, karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz zaskarżonej decyzji. Zatem zarzut o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: *Wykonanie skrzyżowań dwupoziomowych w Zielonce, Tłuszczu,*

Mokrej Wsi w ramach projektu „Prace na linii E-75 na odcinku Sadowne – Czyżew wraz z robotami pozostałymi na odcinku Warszawa Rembertów – Sadowne”. Część 2 Budowa skrzyżowania dwupoziomowego w Tłuszczu, bez zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy.

Reasumując, uwzględnienie żądań skarżących nie jest możliwe z tej racji, iż nie przemawiają za tym względy celowości (tj. korzyści dla środowiska) oraz racjonalności (tj. technicznych i ekonomicznych aspektów realizacji przedsięwzięcia).

Po wnikliwej analizie akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ rozstrzygający w drugiej instancji stwierdził, że nie zaistniały podstawy do całkowitej zmiany wydanego rozstrzygnięcia. W szczególności organ I instancji prawidłowo oparł swoje rozstrzygnięcie o art. 84 ustawy ooś i stwierdził, po dokonaniu anlizy uwarunkowań wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Jednocześnie organ zadośćuczynił obowiązkowi wskazanym w art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś i w uzasadnieniu swojej decyzji przedstawił informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ prawidłowo także skorzystał z możliwości określonych w art. 84 ust. 1a ustawy ooś i określił warunki oraz wymagania z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c ustawy ooś.

Konkludując, GDOŚ, realizując przysługujące stronom postępowania prawo do dwukrotnego rozpoznania sprawy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji, orzeczono jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję RDOŚ w Warszawie z dnia 27 września 2019 r., znak: WOOS-II.420.93.2019.MP.16, o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pn.: *Wykonanie skrzyżowań dwupoziomowych w Zielonce, Tłuszczu, Mokrej Wsi w ramach projektu „Prace na linii E-75 na odcinku Sadowne – Czyżew wraz z robotami pozostałymi na odcinku Warszawa Rembertów – Sadowne”. Część 2 Budowa skrzyżowania dwupoziomowego w Tłuszczu.*

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 52 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329), dalej ppsa. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- stronie, zgodnie z art. 243 ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. PKP PLK S.A., działające przez pełnomocnika [REDAKTOWANE], adres do korespondencji: ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa;
2. [REDAKTOWANE];
3. [REDAKTOWANE];
4. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.